

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/114/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010108
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3220010108.5

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanej D. M., rodenej R., nar. XX.XX.XXXX v T. nad T., trvale bytom v T. nad T., P. XX/XX, okres T. nad T., t. č. na slobode, pre trestný čin zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a), odsek 2 písm. a), odsek 3 písm. f) s poukazom na § 139 odsek 1 písm. d), písm. e) Tr. zákona účinného od 01.08.2019, prejednal na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 01. apríla 2021 odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou v neprospech obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 26. augusta 2020 pod sp. zn. 2T/2/2020 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie prokurátorky z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou dňa 26. augusta 2020 pod sp. zn. 2T/2/2020 bola obžalovaná D. M., rodená R., nar. XX.XX.XXXX uznaná za vinnú z trestného činu zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a), odsek 2 písm. a), odsek 3 písm. f) s poukazom na § 139 odsek 1 písm. d), písm. e) Tr. zákona účinného od 01.08.2019 (ďalej len Tr. zákon) na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň v období od marca 2019 do 21. decembra 2019 v obci K., časť A., v rodinnom dome súpisné číslo XXX počas toho ako opatrovala E. J., narodenú XX.XX.XXXX, zomrelú XX.XX.XXXX, ktorá bola ležiaci pacient a bola odkázaná na starostlivosť poskytovanú obvinenou, postupne odcudzila 2 ks zlaté prstene s veľkým očkom, 1 ks tenkú zlatú retiazku so zlatým príveskom v tvare slzičky o hmotnosti 4,2 g, 1 ks zlatú dámsku obrúčku, 2 ks dámske kruhové náušnice o hmotnosti 2,04 g, 2 ks zlaté náušnice o hmotnosti 2 g, 1 ks zlatú retiazku o hmotnosti 9,29 g, 1 ks zlatý náramok o hmotnosti 7 g, ktoré patrili E. J. a ktoré mala uložené v izbe v krabičke na policičke, ďalej 1 ks súpravu šperkov z bieleho zlata a to náušnicu s perlou, jednoduchý prsteň s perlou a prívesok s perlou, ktoré boli uložené v obývačkovej skrini v izbe, kde obvinená prespávala a ktoré patrili O.. I. J., ďalej 1 ks originál obraz v pozlátenom ráme o rozmere 83 cm x 63 cm od maliara J., kde je zobrazená žatva, ktorý bol zavesený na stene v obývačke, 1 ks obraz v drevenom ráme o rozmere 35 cm x 48,5 cm od maliara M., kde je olejomaľbou zobrazená obec K., ktorý bol zavesený na stene v kuchyni, 1 ks obraz v ráme zo zlatej farby o rozmere 60 cm x 50 cm od neznámeho maliara, kde je olejomaľbou zobrazená neznáma dedina, ktorý bol zavesený na stene v izbe E. J., 1 ks obraz v drevenom ráme o rozmere 37 cm x 48,5 cm, kde sú zobrazené dve biele labute na rieke, ktoré obrazy patrili E. J., ďalej 1 ks obraz v ráme zo zlatej farby o rozmeroch 70 cm x 63 cm od neznámeho maliara, kde je olejomaľbou zobrazená misa s ovocím patriaci O.. I. J., ktorý mala zavesený v izbe, pričom uvedené obrazy následne inzerovala na predaj cez internetovú stránku www.bazos.sk a cez sociálnu sieť Facebook na Marketplace, pričom zlaté šperky v dobe od 03.04.2019 do 17.06.2019 postupne založila v záložniach a v zlatníctve v T. nad T. a obrazy predala dňa 04.12.2019 a 14.12.2019 R. E. a dňa 14.12.2019 A. R. a obraz na ktorom sú znázornené dve biele labute na rieke dobrovoľne vydala dňa 22.01.2020 pri domovej prehliadke, čím poškodeným - dedičom zomrelej E. J. - D. J., O.. I. J. a O.. D. J. spôsobila škodu vo výške -450,- Eur

na odcudzených obrazoch a škodu vo výške -2.865,- Eur na odcudzených šperkoch a poškodenej O.. I. J. škodu vo výške -400,- Eur na odcudzených šperkoch.

Za to bola odsúdená obžalovaná D. M. nasledovne:

Podľa § 212 odsek 3 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona a za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 51 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona okresný súd obžalovanej výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jej správaním v určenej skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písm. j) Tr. zákona okresný súd obžalovanej uložil povinnosť, spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v určenej skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona a za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona okresný súd obžalovanej uložil aj trest zákazu činnosti vykonávať zamestnanie opatrovateľky seniorov v pracovnom pomere alebo obdobnom pracovnoprávnom vzťahu alebo poskytovať opatrovateľské služby pre seniorov na základe živnostenského opatrenia na 3 (tri) roky.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona okresný súd obžalovanej uložil aj trest prepadnutia veci, a to: 1 ks mobilný telefón zn. LG K10, čierny, IMEI XXXXXXXXXXXXXXX, so SIM kartou tel. č. XXXXXXXXXXX, ktorej vlastníkom veci sa podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona stáva štát.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení z okruhu oprávnených osôb napadla odvolaním v neprospech obžalovanej prokurátorka Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou (ďalej len prokurátorka) pre nesprávnosť výrokov o uloženom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu, keď okresným súdom uložený trest odňatia slobody obžalovanej považovala prokurátorka za nezákonný a neprimerane mierny, v rozpore so zásadami ukladania trestov podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a to vzhľadom na závažnosť, spôsob a okolnosti vykonania skutku obžalovanou i jej motív konania, jej osobu a doterajšiu jej trestnú minulosť. Podľa názoru prokurátorky závažnosť spáchaného skutku spočíva v tom, že obžalovaná v úmysle sa obohatiť, s vopred premyslenou pohnútkou a s vedomím, že poškodená E. J. je ležiacim pacientom, plne odkázaným na pomoc obžalovanej, a ktorý sa nedokáže brániť, postupne odcudzila predmetné hodnotné veci, navyše aj napriek tomu, že deti poškodenej obžalovanej plne dôverovali, keď jej umožnili aj v dome poškodenej bývať a za služby obžalovanej platili. Skutok obžalovaná spáchala na chránenej osobe - osobe vyššieho veku (88 rokov) a odkázanej osobe. Prokurátorka ďalej poukázala na to, že obžalovaná sa už v minulosti podobného skutku (rovnaký modus operandi) dopustila, za čo bola odsúdená Okresným súdom Nitra dňa 28. októbra 2015, sp. zn. 33T/94/2015, za čo jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody. Aj keď má obžalovaná toto odsúdenie už zahľadené a nemožno naň prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, je potrebné toto odsúdenie v jej neprospech zohľadniť podľa § 34 odsek 1 Tr. zákona, keďže predchádzajúce odsúdenie na obžalovanú výchovne nezapôsobilo. Prokurátorka preto považovala uložený podmienený, výchovný trest odňatia slobody, hoci aj s probačným dohľadom za neprimerane mierny, ktorý nepovedie u obžalovanej k naplneniu účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Tr. zákona s tým, že v budúcnosti povedie už iba riadny život. Takýto trest nepôsobí ani v rámci očakávanej generálnej prevencie, aby odradil ostatných členov spoločnosti od páchania trestnej činnosti a nevyjadruje ani dostatočné morálne odsúdenie konania obžalovanej spoločnosťou. Prokurátorka preto navrhla, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu a aby sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku uložil obžalovanej nepodmienený trest odňatia slobody podľa § 212 odsek 3 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaná D. M. v písomnom vyjadrení k odôvodneniu odvolania prokurátorky podanom prostredníctvom ustanovenej obhajkyne uviedla, že je toho názoru, že uložený výchovný podmienený trest odňatia slobody okresným súdom v napadnutom rozsudku je správnym, zákonným a teda dostatočným pre jej nápravu smerom do budúcnosti a nie je neprimerane miernym a že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody nie je nevyhnutné. Poukázala na to, že okresný súd správne v jej neprospech neprihliadol na predošlé zahladené odsúdenie a že správne zistil, že nebola priestupkovo postihovaná a že bola hodnotená kladne a to aj počas doterajšieho probačného dohľadu po tom, čo bola prepustená z väzby na slobodu, kedy riadne plní súdom uložené primerané povinnosti a obmedzenia. Okresný súd správne zohľadnil, že si uvedomuje dôsledky svojho nesprávneho konania, ku ktorému sa od samého počiatku doznala a oľutovala ho a prejavila snahu nahradiť spôsobenú škodu. Na hlavnom pojednávaní sa poškodeným ospravedlnila. Títo boli inak s jej opatrovaním poškodenej spokojní. Ďalej uviedla, že je schopná do budúcnosti viesť už iba riadny život a že uložený výchovný podmienený trest odňatia slobody je u nej dostačujúci a v súlade s účelom trestu podľa § 34 odsek 1 Tr. zákona, t. j. je plne spôsobilý naplniť individuálno-preventívny a s ním spojený generálno-preventívny cieľ. V súčasnej dobe je riadne zamestnaná ako zdravotná sestra v F. Q., a. s. a jej náplňou práce je okrem iného aj vykonávať odbery v rámci testovania na ochorenie COVID-19. Ďalej poukázala na to, že spôsobenú škodu už uhradila, všetky odcudzené obrazy boli vrátené, za odcudzené zlato si poškodení náhradu škody neuplatnili, deti poškodenej ju kladne vyhodnotili ako dôslednú opatrovateľku ich matky nad rámec povinností, ktoré mala. Preto navrhla, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne odvolanie prokurátorky ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu v celom rozsahu poukázal na vecne správne a zákonné dôvody odvolania podriadenej prokurátorky a navrhla, aby odvolací súd rozhodol v zmysle návrhu uvedenom v písomnom odôvodnení odvolania.

Obhajkyňa obžalovanej na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázal na ich písomné vyjadrenie k odôvodneniu podaného odvolania prokurátorky. Dodala, že obžalovaná počas päťmesačnej doby strávenej vo väzbe si dostatočne uvedomila nesprávnosť svojho konania a správania sa a od času, čo je na slobode a začala preukazovať už iba riadne vedenie života. Okrem toho, že je riadne zamestnaná, vykonáva aj dobrovoľnícku činnosť ako pracovníčka v súvislosti s testovaním na ochorenie COVID-19. Má sama zdravotné problémy s chrbticou, v dôsledku čoho je aj čiastočne invalidnou. Prekonala ochorenie COVID-19 a v dôsledku toho nastali u nej aj isté následky. Uložením nepodmienečného trestu by trpela navyše i psychicky a preto navrhla, aby bolo odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuté.

Obžalovaná D. M. sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu stotožnila s vyjadreniami svojej obhajkyne a s jej konečným návrhom. Počas výkonu väzby si uvedomila, že zlyhala psychicky aj fyzicky, keď sa dopustila žalovanej trestnej činnosti. Chce dokázať, že uložený podmienený trest odňatia slobody okresným súdom bol správny a preto navrhla odvolanie prokurátorky zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátorky podľa § 316 odseku 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odseku 3 Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 29. októbra 2020, na verejnom zasadnutí dňa 01. apríla 2021 preskúmal postupom podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť len prokurátorkou napadnutých výrokov rozsudku o uložení podmieneného trestu odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátorky, hoci bolo podané oprávnenou osobou a včas, nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnom posúdení konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku súdom prijaté vyhlásenie obžalovanej o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nepochybil ani vo výrokoch o uložení výchovnom podmienenom treste odňatia slobody, s určením probačného dohľadu nad správaním obžalovanej počas určenej skúšobnej doby, vrátane výroku o uloženej primeranej povinnosti. Tento trest aj podľa názoru odvolacieho

súdu je v posudzovanom prípade trestom primeraným a zákonným a zodpovedá všetkým zákonným kritériám určenými pre jeho ukladanie v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona, konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúceho z jeho povahy a spôsobu spáchania, zisteným iba poľahčujúcim okolnostiam, keď okresný súd obžalovanej správne priznal obe existujúce poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. j) a písm. n) Tr. zákona a to s poukazom i na skutočnosť, že u obžalovanej bolo prijaté vyhlásenie o uznaní viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku a pri tom nebolo u nej aplikované mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr. zákona (v súlade s ustálenou súdnou praxou a judikatúrou Krajského súdu v Trenčíne aj najvyššieho súdu SR), keď priťažujúce okolnosti prvostupňový súd správne nezistil (predchádzajúce odsúdenie má skutočne účinky zahladenia), ako aj pomerom obžalovanej a možnosťami jej nápravy z hľadiska účelu trestu, jej individuálnej i generálnej prevencie tak, ako na to poukázal v napadnutom rozsudku okresný súd, pričom uložený podmienený trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby (3 až 10 rokov) obžalovanej je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia konania obžalovanej spoločnosťou.

Odvolačný súd zaoberajúc sa argumentáciou prokurátorky uvádzanou v odvolaní vo vzťahu k nepodmienenému trestu odňatia slobody, ktorého uloženia obžalovanej sa prokurátorka prioritne domáhala, považuje za potrebné ďalej uviesť, že na jednej strane štát chráni svoj záujem na ochrane majetku osôb pred konaním páchatel'ov majetkovej trestnej činnosti, a to aj za použitia prísnejších sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustila obžalovaná, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 odseku 1 Tr. zákona zakotvuje účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a uložený trest zároveň vyjadruje dostatočné morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu prevenciu a trest má teda spĺňať nie len represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť dôsledne vyvážené. V posudzovanej veci sa okresný súd dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami, majúcimi vplyv na potrestanie obžalovanej D. M.. Vzal pri tom do úvahy najmä to, že obžalovaná sa od samého počiatku priznala k spáchaniu protiprávnej činnosti v celom rozsahu, toho čoho sa dopustila úprimne a opakovane oľutovala, čomu bolo možné uveriť a napomáhala tak príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že svoje priznanie, oľutovanie a napomáhanie potvrdila vyhlásením o vine pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa. U obžalovanej boli pritom zistené celkovo až dve poľahčujúce okolnosti ako to správne konštatoval prvostupňový súd, medzi nimi aj skutočnosť, že obžalovaná sama a dobrovoľne, ešte počas prebiehajúceho trestného konania nahradila v celom rozsahu aj spôsobenú škodu, ktorej sa poškodení skutočne preukázateľne domáhali, čo poukazuje na uveriteľnú sebareflexiu obžalovanej, ktorá si dostatočne zrejme uvedomila nesprávnosť svojho konania a prejavila tak snahu viesť už iba riadny život, čo preukazuje aj skutočnosť, že je riadne zamestnaná a má príjem zo statočných zdrojov. To, že v minulosti bola už súdne trestaná v posudzovanom prípade, i vzhľadom na časový odstup a zahladenie tohto odsúdenia, i odvolací súd toto nehodnotí celkom negatívne vo vzťahu k očakávanému naplneniu účelu trestu u obžalovanej. Vo vzťahu k odvolacím námietkam prokurátorky aj podľa názoru odvolacieho súdu boli u obžalovanej správne zistené iba poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zákona /priznala sa k spáchaniu trestnej činnosti, trestný čin presvedčivo úprimne oľutovala a tiež napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom/. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel' pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 odseku 1 Tr. poriadku) a súdu (§ 10 odseku 2 Tr. poriadku), pričom aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, t. j. že páchatel' napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o uznaní viny (§ 257 Tr. poriadku.). Obžalovaná tým, že pred súdom urobila vyhlásenie o vine, ktoré aj okresný súd prijal, podstatne uľahčila plnenie povinnosti prokurátorovi ako žalobcovi a nositeľovi dôkazného bremena a podľa názoru odvolacieho súdu takýto postoj obžalovaného, ktorý okresný súd aj procesne správne akceptoval a upevnil do budúcnosti nespochybniteľnosť preukázanej viny obžalovanej, bolo potrebné pri ukladaní trestu tiež primerane zohľadniť. Prijaté vyhlásenie obžalovanej o uznaní viny však má význam aj z hľadiska hospodárnosti celého trestného konania, vzhľadom na potrebu iba nevyhnutného rozsahu dokazovania. Z hľadiska osoby u obžalovanej aj vzhľadom na už na uvedené ide o páchatel'a, u ktorého nie je jednoznačne možné hovoriť o závažne kriminálne narušenej osobe.

Prokurátorkou navrhovaný nepodmienečný trest odňatia slobody by preto bol neprímerane prísny trestom aj napriek tomu, že obžalovaná bola po istý čas vo výkone väzby. Tu odvolací súd zdôrazňuje, že táto skutočnosť nemôže byť sama o sebe indikáciou pre obligatórne uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Väzba nie je trestom, ale je zaisťovacím inštitútom podľa Trestného poriadku. Aj napriek uvedenému obžalovaná subjektívne opakovane uvádzala, že už len samotné obmedzenie osobnej slobody väzbou znamenalo pre ňu dostatočný a jasný signál, že sa už musí vyvarovať páchaniu trestnej činnosti a že šancu, ktorú dostala po prepustení z väzby na slobodu nechce sama zmariť. Okresný súd, vzhľadom na okolnosti dôvodne a vecne správne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku vyvodil preto vecne správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovanej ako páchatel'a nie je nepodmienečný trest odňatia slobody nevyhnutným, pretože účel trestu za splnenia podmienok uvedených v ustanoveniach § 49 odseku 1 písm. a) Tr. zákona a § 51 odseku 1 Tr. zákona možno dosiahnuť aj uložením podmieneného trestu odňatia slobody trestu, t. j. nespojeného s bezprostredným jeho výkonom, s určením primeranej skúšobnej doby na samej hornej polovici zákonného rozpätia (1 až 5 rokov) na 5 (päť) rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovanej počas určenej skúšobnej doby a s uložením primeranej povinnosti špecifikovanej vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, s tiež uloženým ďalším trestom, trestom prepadnutia veci, tam taktiež špecifikovaným ako aj s vhodne uloženým špecifickým trestom zákazu činnosti, pri určení jeho dĺžky s prihliadnutím na prevažujúce poľahčujúce okolnosti. Krajský súd dodáva, že pokiaľ prokurátorka v rámci odvolacích námietok poukazovala na okolnosti spáchaného skutku - vyšší vek a odkázanosť poškodenej, tieto skutočnosti už zohľadňuje práve právne prísnejšie posúdenie kvalifikovanou skutkovou podstatou a tým, aj prísnejšou trestnou sadzbou. Preto by bolo v rozpore so zásadou zákazu dvojitého pričítania tej istej okolnosti to zohľadňovať v neprospech obžalovanej. V rámci doplneného dokazovania obžalovaná preukázala, že jej záleží na tom, aby dokázala svoje odhodlanie už nepáchať trestnú činnosť, pričom doba, po ktorú bude podrobne sledovaná v rámci probačného dohľadu je dostatočne dlhou k tomu, aby sa vyvarovala páchaniu trestnej činnosti, pretože v opačnom prípade by to viedlo k nariadeniu výkonu uloženého trestu odňatia slobody. Odvolací súd poučuje obžalovanú aj o tom, že sa musí vyvarovať páchaniu nie len trestnej činnosti ale aj inej protiprávnej činnosti, vrátane priestupkového konania a je povinná dodržiavať bezpodmienečne všetky pokyny príslušného probačného a mediačného úradníka a podrobiť sa i uloženej primeranej povinnosti.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého a odvolaním prokurátorky v neprospech obžalovanej napadnutých všetkých výrokov o podmienenom treste odňatia slobody, preto v tomto smere nepovažoval odvolacie námietky prokurátorky za dôvodné a neakceptoval ich.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie prokurátorky v neprospech obžalovanej D. M. ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.